

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **KORAMEX a. s.**, se sídlem v Sušici, Pražská 268, zastoupeného JUDr. Jiřím Štanclem, advokátem se sídlem v Klatovech, Čs. legií 172/I., proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem v Praze 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 29. 2. 2000, zn. PUV 479-93, za účasti osoby zúčastněné na řízení – K. K.,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Vrchního soudu v Praze dne 27. 4. 2000 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 29. 2. 2000, sp.zn. PUV 479-93, kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí žalovaného o částečném výmazu užitného vzoru č. 338 o názvu „Nosník bočního rámu koster stavebnicových skříní rozvaděčů“ ze dne 22. 4. 1999. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí žalovaný odkázal na § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech (dále jen „zákon o užitných vzorech“), s tím, že řešení uvedené v 2. nároku užitného vzoru není nové a nelze jej tedy užitným vzorem chránit. Nicméně řešení uvedená v 1. a 3. nároku užitného vzoru splňují podmínky kladené na technická řešení, která jsou obecně užitnými vzory chráněná.

Protože věc nebyla skončena Vrchním soudem v Praze do 1. 1. 2003, kdy nabyl účinnosti zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), byla předložena Nejvyššímu správnímu soudu s odkazem na ust. § 132, větu druhou, s. ř. s., podle kterého věci správního soudnictví, v nichž nebylo rozhodnuto do dne účinnosti tohoto zákona a v nichž byla dána věcná příslušnost k řízení vrchním soudům, převezme a dokončí Nejvyšší správní soud v řízení podle ustanovení části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s., tedy v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2003, č. j. 7 A 75/2000 - 28, byla žaloba odmítnuta s tím, že se jedná o tzv. soukromoprávní věc a soudem příslušným k rozhodnutí je obecný soud v rámci občanskoprávního řízení. Žalobce byl zároveň poučen o tom, že může ve věci do jednoho měsíce od právní moci usnesení podat v téže věci žalobu

podle části páté občanského soudního řádu (ve znění účinném po datu 1. 1. 2003) k místně příslušnému okresnímu soudu, a o tom, že při dodržení této lhůty mu zůstávají účinky dosud učiněných procesních úkonů zachovány. Žalobce řídě se uvedeným právním názorem podal dne 4. 8. 2003 u Okresního soudu v Klatovech žalobu, v níž navrhoval, aby soud vydal rozsudek, jímž se zcela vymazává z rejstříku užitných vzorů užitný vzor č. 338 a 28. 4. 1993 majitele K. K.. V této žalobě žalobce označil jako druhého žalobce Ing. P. R., bytem P. 4, L. 14 a výslovně uvedl, že tak činí z opatrnosti, neboť žalovaný jednal a označoval v řízení před správním orgánem Ing. P. R. jako navrhovatele, ačkoli ten jednal - na základě zmocnění - za žalobce. Přesto je nositelem věcné legitimace jen první žalobce, tj. KORAMEX, a. s., se sídlem Sušice, Pražská 268.

K návrhu žalobců k postupu podle § 104 odst. 2 občanského soudního řádu, byla Okresním soudem v Klatovech věc předložena zvláštnímu senátu, zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, který usnesením ze dne 15. 9. 2005, č. j. Konf 97/2003 – 19, rozhodl, že příslušným vydat rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 29. 2. 2000, sp. zn. PUV 747-93, ve věci částečného výmazu vzoru č. 338 s názvem „Nosník bočního rámu koster stavebnicových skříní rozvaděčů“ je soud ve správním soudnictví. Současně tento zvláštní senát zrušil usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2003, č. j. 7 A 75/2000 – 28 s tím, že naposledy uvedený soud bude pokračovat v původním řízení o podané správní žalobě. Zvláštní senát zaujal názor, že rozhodné pro určení, zda věc bude projednávat soud správní či soud v občanském soudním řízení, je vždy soukromoprávní nebo veřejnoprávní povaha aktu udělení (omezení) majitelského práva k užitnému vzoru, nikoli samotná povaha tohoto práva. Samotný zápis (výmaz) užitného vzoru tudíž není soukromoprávní věcí a je nerozhodné, že zápisem (výmazem) vznikají nebo zanikají soukromoprávní nároky. Žádná soukromoprávní osoba, se kterou je přihlašovatel (majitel v novém postavení), nemůže užitný vzor zapsat ani vymazat. To může učinit jen správní úřad, který k tomu má zákonnou kompetenci formou vydání vrchnostenského správního aktu; na tom nemůže nic změnit ani to, že v posuzované věci řízení iniciovala třetí osoba (navrhovatel výmazu), neboť návrh na výmaz užitného vzoru může podat kdokoliv.

Na Nejvyšším správním soudu tudíž bylo dokončit řízení o původní žalobě podané u Vrchního soudu v Praze.

Podle ustanovení § 132 s. ř. s. Nejvyšší správní soud ve věcech neskončených vrchními soudy, v nichž byla přede dnem účinnosti s. ř. s. dána jejich věcná příslušnost, dokončí řízení zahájená před těmito soudy. V předmětné věci bylo přede dnem 1. 1. 2003 zahájeno řízení a byla dána věcná příslušnost vrchního soudu, neboť obsahem žaloby je návrh na přezkoumání rozhodnutí vydaného ústředním orgánem státní správy. Podle ustanovení § 130 odst. 1 s. ř. s. řízení o žalobách podaných podle části páté hlavy druhé občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), ve znění účinném do 31. 12. 2002, o nichž nebylo rozhodnuto do dne nabytí účinnosti s. ř. s., se dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona (tj. podle § 65 a násl. s. ř. s.). Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení s. ř. s.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ustanoveními § 65 až § 78 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 22. 5. 96 bylo na adresu žalovaného doručeno návrh na výmaz užitného vzoru č. 338 o názvu „Nosník bočního rámu koster stavebnicových skříní rozvaděčů“ (dále jen „užitný vzor“). Jako navrhovatel byl výslovně označen Ing. P. R., L. 14, P. 4. Tato osoba pak následně jako navrhovatel vystupovala po celé prvostupňové i druhostupňové řízení před žalovaným, aniž by tvrdila či doložila, že v řízení vystupuje pouze jako zástupce žalobce. Skutečnost, že navrhovatel nevystupuje sám za sebe, nýbrž jako zástupce, byla nastíněna pouze ve vyjádřeních majitele užitného vzoru, který naznačil, že navrhovatel jedná z iniciativy a ve prospěch společnosti KORAMEX a. s. V rozhodnutích žalovaného však jako navrhovatel vždy vystupoval Ing. P. R. Totožnost navrhovatele přitom nebyla zpochybněna ani v rozkladu proti prvostupňového rozhodnutí. Až v následné žalobě, napadající rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 2. 2000, sp. zn. PUV 479-93, vystupuje jako žalobce společnost KORAMEX a. s., zastoupená JUDr. Jiřím Štanclem (zastoupení prokázáno příloženou plnou mocí). V soudním spise je následně založeno vyjádření žalovaného ze dne 16. 5. 2000, který poukázal na skutečnost, že žaloba je podána osobou neoprávněnou, neboť tvrzení žalobce, že podal návrh na výmaz předmětného užitného vzoru není v souladu se skutečností ani s obsahem správního spisu. Návrh na výmaz byl podán Ing. P. R. a celé „výmazové“ řízení se týkalo jiné osoby než žalobce. Žalobce vůbec nebyl účastníkem řízení o výmazu užitného vzoru a nemohl mu být tudíž žalobou napadeným rozhodnutím uložena jakákoliv povinnost, ani nemohl být zkrácen na svých právech. Žalobce v podané replice uvedl, že žaloba je podána oprávněnou osobou, kterou je KORAMEX a. s., přičemž návrh na výmaz užitného vzoru, jakož i rozklad, podal Ing. P. R. na základě zmocnění daného mu společností KORAMEX a. s., která mu také poskytla skutkové informace a materiály.

Podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Podle odst. 2 téhož ustanovení žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

Podle ustanovení § 17 odst. 1 zákona o užitných vzorech ve znění prvostupňového rozhodnutí žalovaného na návrh kohokoliv Úřad provede výmaz užitného vzoru z rejstříku a) není-li technické řešení způsobilé k ochraně podle § 1 a 3; b) je-li předmět užitného vzoru již chráněn patentem či užitným vzorem s dřívějším právem přednosti; c) je-li přihlašovatelem nebo majitelem užitného vzoru osoba, která nemá právo na ochranu podle ustanovení § 6; d) jestliže předmět užitného vzoru jde nad rámec původního podání přihlášky užitného vzoru. Z daného ustanovení tak vyplývá, že řízení o výmazu užitného vzoru je výsostně řízením návrhovým, přičemž návrh je oprávněn podat kdokoli. Účastníkem správního řízení tak je pouze navrhovatel.

Nejvyšší správní soud má za prokázané, že návrh na výmaz předmětného užitného vzoru podal Ing. P. R., L. 14, P. 4. Tato osoba se sama v návrhu za navrhovatele označila, své postavení v průběhu řízení nezpochybnila, proti označení sebe jako navrhovatele v rozhodnutích žalovaného nijak nebrojila; navrhovatel v žádném stádiu správního řízení netvrdil, že vystupuje jako zástupce žalobce, a ani tuto skutečnost nijak neprokazoval (smlouvou o zastoupení, plnou mocí). „Zmocnění“ Ing. P. R., o němž se žalobce zmiňuje

v žalobě podané u Okresního soudu v Klatovech, se ve správním spise nenachází a žalovaný proto jednal s Ing. P. R. jako s navrhovatelem a jen jeho takto (v tomto procesním postavení) označil v napadeném rozhodnutí. Ustanovení § 32 odst. 1 občanského zákoníku přitom stanoví, že nevyplývá-li z právního úkonu, že někdo jedná za někoho jiného, platí, že jedná vlastním jménem. Aktivně legitimovaným k podání žaloby proti shora označenému rozhodnutí žalovaného tak mohl být Ing. P. R. jako navrhovatel, nikoli však žalobce zastoupený JUDr. Jiřím Štanclem. Tvzení, že navrhovatel podal návrh na výmaz užitného vzoru na základě zmocnění daného mu žalobcem, který mu také poskytl skutkové informace a materiály, je zcela nerozhodné, neboť zastoupení žalobce navrhovatelem nebylo, jak objasněno shora, ve správním řízení prokázáno, ba ani tvrzeno. Na tomto závěru ničeho nemůže změnit ani skutečnost, že v žalobě podané dne 4. 8. 2003 u Okresního soudu v Klatovech se Ing. R. označil jako druhý žalobce (resp. takto jej označil z opatrnosti sám žalobce), neboť z jeho strany by se nepochybně s ohledem na časový odstup od data doručení napadeného rozhodnutí správního orgánu, jednalo nepochybně o žalobu opožděnou.

Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného tak byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou a jako takovou ji proto podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí žaloby žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu